

Дълго време двата приятели мислиле и съставляле планове, дълго време говорили тихо, дълго време са препирале, и най-послъ, станале и упъктели са камъ Хаджи Генчовата къща.

— Гледай, Павлине, да не направиме нѣкоя пакостъ, казалъ Благоя, когато двата приятели дошле до училището на Хаджи Генча : — ти съ своятъ характеръ ще да направишъ нѣкоя бѣда. Сичкото село е сжрдито на Хаджи Генча ; сѣки единъ е готовъ да го задуши и да го махне отъ свѣтътъ. Не чуешъ ли, какви приказници сж са распърснале за него ? Азъ чухъ вчера, че тоя човѣкъ са билъ родилъ отъ вепирка.

— Нека да говорятъ, щото искатъ, казалъ Павлинъ : — азъ са боя отъ злите езици толкова, колкото и отъ вепирете. . . Почѣкай, почѣкай, мене са чини, че пѣтли-те пѣятъ.

Въ това време месѣчината, като нароч-